

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Adalet Bakanı Akın Gürlek** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ceylan AKÇA CUPOLO

Diyarbakır Milletvekili

1980 yılında Diyarbakır'da gözaltına alınıp kaybedilen Recep İKİNCİSOY da zorla kaybettirilenlerdendir. İHD'nin kayıp yakınlarıyla beraber basına yaptığı açıklamasına göre; "18 yaşındaki Recep İKİNCİSOY, ailesiyle birlikte Diyarbakır'da ikamet ediyordu. Nişanlıydı ve evlilik hazırlıkları yapıyordu. Türkiye'de 12 Eylül Askerî Darbesi'ne hızla yaklaşıldığı günlerdi. Darbeye zemin hazırlamak amacıyla ülkenin büyük bir kesiminde sıkıyönetim ilan edilmişti. Diyarbakır da bu illerden biriydi. Diyarbakır'daki ağır baskı ortamında Recep İKİNCİSOY, sık sık polisler ve sivil giyimli kişiler tarafından izleniyor ve tehdit ediliyordu. Kaybedilmeden kısa bir süre önce sivil polisler tarafından kaçırılmak istenmiş, olay yerine yakın bir akrabasının evine sığınarak kurtulmuştu. 16 Temmuz 1980 tarihinde, büyük PTT'nin arka sokağında bulunan evlerinin önünde sivil giyimli kişilerce kaçırıldı. Ramazan ayıydı. Kendisine ait bir perdecî dükkânı vardı. Akşam vakti evine geldi, iftarını açtı ve tekrar dükkânına gitti. O tarihten bu yana Recep İKİNCİSOY'dan bir daha haber alınamadı. 16 Temmuz 1980 gecesi, saat 23.00 civarında, Recep İKİNCİSOY evine dönerken, tanık beyanlarına göre üç sivil polis tarafından evine yakın bir yerde zorla otomobile bindirilerek götürüldü. Olaya şahit olan komşular durumu hemen ailesine bildirdi. Baba Salih İKİNCİSOY, emniyet ve savcılık başta olmak üzere ilgili tüm kurumlara başvuruda bulundu. Ancak tüm başvuruları sonuçsuz kaldı. Gözaltına alındığı inkâr edilen Recep İKİNCİSOY'dan bir daha haber alınamadı. Diğer gözaltında kaybedilme dosyalarında olduğu gibi, Recep İKİNCİSOY dosyasında da ailenin tüm başvurularına rağmen, hakikatin açığa çıkarılmasını ve şüphelilerin yargılanmasını sağlayacak etkin bir soruşturma hiçbir zaman yürütülmedi. Anne Bedia İKİNCİSOY, ölünceye kadar oğlunu bekledi. Baba Salih İKİNCİSOY ise şöyle demişti: "Oğlumun ne ölüsü var ortada, ne de dirisi... Bir mezarımız oluncaya dek onun öldüğüne inanmak istemiyorum." Anne Bedia ve baba Salih, oğullarının akıbetini öğrenemedi bu dünyadan gözü açık bir şekilde göçüp gittiler."

Bu bağlamda;

1. Önergede bahsedilen ve zorla kaybettirilenlerin akıbeti ne olmuştur? Cenaze ve/veya mezar yerleri nerededir?
2. Bu olaydaki failer/azmettiriciler/devletle ilişkili paramiliter odaklar açığa çıkarılmış, yargılanmış ve cezalandırılmış mıdır?
3. Kişinin akıbeti ortaya çıkıncaya kadar hukuken kesintisiz bir biçimde işlenmeye devam eden bir suçta, hangi kanun maddesi zamanaşımından bahsederek faili

korurken, geride kalanların ömür boyu sürecek adalet arayışına bir son tarih koyabilir?

4. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) *yaşam hakkı ihlali, etkin soruşturma yürütmemek ve işkence yapmak* suçlarından oybirliğiyle Türkiye'yi mahkûm ettiği dosyalar, söz konusu kararların ardından neden yeniden açılmamış, faillerin/azmettiricilerin/devletle ilişkili paramiliter odakların cezalandırılması için neden somut adımlar atılmamıştır?
5. Kamuoyunda politik faili meçhul dosyalarını da etkin biçimde soruşturması, uluslararası hukuka ve vicdanlara aykırı olarak zamanaşımı gerekçesiyle kapatılan dosyaları yeniden açması umulan Faili Meçhul Suçları Araştırma Daire Başkanlığının yanına faili belli olan suçlar için de Gözaltında Zorla Kaybetme Suçları Araştırma Dairesi kuracak mısınız?